

Nordisk Gerontologisk Samarbejde gennem 50 år

JETTE THUESEN, FORPERSON FOR DANSK GERONTOLOGISK SELSKAB

I juni i år dannede Karolinska Institutet i Stockholm rammen om den 27. Nordiske Gerontologiske Kongres. Bestyrelsen fra Dansk Gerontologisk Selskab var godt repræsenteret med seks deltagere blandt de mere end 800 andre.

Fordi DGS, sammen med Dansk Selskab for Geriatri, var værter for kongressen i 2022, skulle jeg som DGS' forperson byde velkommen til deltagerne – og til den svenske dronning Silvia, som var med til at åbne kongressen. Talen markerede samtidig 50 året for Nordic Gerontological Federation, hvilket er en historie, jeg gerne vil fejre, og som vores forgængere i DGS har en betydelig del af æren for. Som jeg sagde i min tale:

Nordisk Gerontologisk Forbund blev grundlagt i 1974 som en paraplyorganisation for de gerontologiske og geriatri-ske organisationer i Norden, med missionen at støtte, organisere og udbygge gerontologisk forskning og uddannelse i de nordiske lande, samt understøtte Nordisk Gerontologisk Kongres. Det betyder, at NGF i år fejrer vores 50 års jubilæum. Det har været halvtreds år med stærkt og frugtbart samarbejde mellem de nordiske gerontologiske og geriatri-ske foreninger. Den første nordiske gerontologiske kongres blev afholdt i 1973 i Århus, Danmark. Drivkræfterne bag kongressen og dannelsen af Nordisk Gerontologisk Forbund var den danske og estiske professor Andrus Viidik (mangeårig forperson for DGS) og den

svenske professor Alvar Svanborg. Ingen af dem er i live længere, men vi skylder dem en stor tak for deres fremsyn dengang.

Siden 1973 har de nordiske kongresser været afholdt hvert andet år på skift mellem de nordiske lande. NGF og de nordiske kongresser har udviklet sig til et internationalt gerontologisk og geriatri-sk mødested. Tilbage i 70'erne var kun nordisk forskning accepteret, og sproget var skandinavisk med enkelte undtagelser. Gennem årene har kongresserne tiltrukket et mere internationalt publikum som platform for videns- og erfaringsdeling inden for forskning, udvikling og uddannelse. Vi lægger dog stadig vægt på den hyggelige og uformelle tone, som altid har præget de nordiske kongresser. Vores arbejde bygger på arven fra Viidik og Svanborg og alle de andre dedikerede personer, der har arbejdet for nordisk og internationalt gerontologisk samarbejde lige siden.

Nu er den 27. kongres overstået, og den var meget vellykket. Men hvilken betydning har det nordiske samarbejde og fællesskab egentlig? Jeg vil dele en oplevelse, der fortæller noget om fællesskabets betydning. NGF støtter ph.d.-studerende fra de nordiske og de baltiske lande med rejsestipendier, så de kan deltage i kongresserne. Under forberedelserne til den 26. Nordiske Gerontologiske Kongres i Odense var der imidlertid ingen ansøgninger fra de baltiske lande. Vi lagde os derfor i selen for at finde nogen, der

kunne søge, og endte med at finde og give støtte til én ph.d.-studerende fra Letland. I Stockholm opsøgte den ph.d.-studerende og hendes vejleder mig for at sige tak for, at vi havde rakt ud til dem i 2022. Nu var de også med i Stockholm, og de havde fået flere let-tiske aldringsforskere med. Det var en rørende oplevelse.

Ikke nok med, at vi nu var blevet beriget med de lettiske forskeres viden om aldring, og de med vores, så skabte oplevelsen også en gensidig følelse af fællesskab med de lande, der ligger øst for os. I den utrygge tid, vi lever i, var dette en meget konkret oplevelse af, hvor vigtigt det er, at flere finder vej til det nordiske gerontologiske fællesskab.

Næste nummer af Viden om Aldring udkommer i maj 2025